



Detta verk är licensierat under Creative Commons Erkännande-Ickekommersiell-Dela Lika 2.5 Sverige licens. För att se en kopia av denna licens, besök <http://creativecommons.org/licenses/by-nc-sa/2.5/se/> Verket har publicerats i www.globalarkivet.se.

Solidaritet i praktiken

I APRIL, NÄR ZIMBABWE FÖRGÄVES VÄNTADE på de officiella valresultaten och våldsrapporterna blev allt fler, kom nyheten att ett kinesiskt fartyg anlänt till den sydafrikanska hamnstaden Durban med en last av bland annat 77 ton vapen till Zimbabwes regering. Detta spädde ytterligare på oron för att det förlorande regeringspartiet planerade blodiga aktioner mot oppositionen.

Men civilsamhället visade sina muskler. Hamnarbetarna i Durban vägrade att lossa lasten. Internationella transportarbetarfederationen kontaktade sina anslutna i Moçambique, Namibia och Angola och fick försäkringar om att vapnen inte skulle lossas i någon hamn i södra Afrika.

ÄVEN ETT NÄTVERK AV ORGANISATIONER för mänskliga rättigheter och kyrkor deltog i aktionen. Både i Sydafrika och i Namibia gick rättsorganisationer till domstol för att på laglig väg stoppa lossningen eller alternativt låta konfiskera vapnen.

När fartyget nådde Angola meddelade president Eduardo dos Santos att fartyget skulle få lämna av det byggmaterial som man beställt men att vapnen skulle lämnas orörda. Så uppges också ha skett. Efter att ha bunkrat bränsle och livsmedel lämnade fartyget hamn.

Samtidigt förberedde två juristförbund i södra och östra Afrika att dra Kina inför den Internationella Brottsdomstolen i Haag. Juristerna vill dessutom att Afrikanska Unionen och FN ska agera aktivt, bla genom att uppmana Kina och andra stater att sluta stödja regeringen i Zimbabwe.

ALLT DETTA ÄR EN LYSANDE DEMONSTRATION av solidaritet mellan folken i södra Afrika, just innan alla marscher och demonstrationer på första maj. Dock grumlas glädjen av tidningsuppgifter om att lasten lossades längre norrut och med ett kinesiskt plan förts till Zimbabwe.

För många är det alltså "business as usual" som gäller. Här ytterligare två exempel. Enligt den brittiska tidningen Sunday Times levererar det tyska företaget Giesecke & Devrient *varje vecka* nytryckta sedlar till ett värde motsvarande 32 miljoner USD till Zimbabwes Centralbank.

De pengarna är väl så farliga som vapen om de används för att avlöna ungdomsmilisen och så kallade krigsveteraner samt höja löner till militär och polis. Alltså de som förföljer oppositionen så till den grad att presidentkandidaten Morgan Tsvangirai, i fruktan för sitt liv, fortsatte att skjuta upp sin hemfärd från den tillfälliga exilen.

OCH RIKSBANKSCHEFEN Gideon Gono fortsätter att använda sin position för att bygga ett företagsimperium, nu senast via skumma transaktioner i *People's Own Savings Bank*.

Det gäller att passa på, för snart (?) lär sötebrödsdagarna vara över för landets regerande elit.

KERSTIN BJURMAN

Rättelse I ett tidigare nummer om Kenya inför valet står det felaktigt att både Mwai Kibaki och Daniel arap Moi är kikuyu. Moi tillhör kalenjinfolket. Vi ber om ursäkt för detta.